

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְּרִשְׁת פְּנִיחַס ט"ו תמוז, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁלִישֵׁי עִם רִש"י

הַיּוֹם לּוֹמְדִים עַל חֲלוּקַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִנֵּיית הַלְוִיִּים וּבִקְשָׁתָן שֶׁל בְּנוֹת צֶלְפַחַ.

חֲלוּקַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: ה' מוֹרָה לְמִשָּׁה כִּי־צַד לְחַלֵּק אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

כָּל אֶחָד מֵהָאֲנָשִׁים אוֹתָם מָנוּ מִשָּׁה וְאַלְעָזָר יִקְבַּל נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הָאֶרֶץ תִּחְלַק לְהִרְבֵּה מְאֹד חֲלָקִים כִּדֵּי שְׂבָלָם יוּכְלוּ לַגְדֹּל אֶת אוֹתָהּ כַּמּוֹת שֶׁל גְּדוּלֵי קֶרֶעַ. לְמִשָּׁל בְּמָקוֹם מִישׁוּרֵי שְׁקֵרוֹב לְנֶהָר אֲפָשָׁר לַגְדֹּל כַּמּוֹת רַבָּה יוֹתֵר שֶׁל גְּדוּלֵי קֶרֶעַ מֵאֲשֶׁר בְּצִדֵי הַהָר. אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תִּתְחַלַּק לִ12 חֲלָקִים כָּל אֶחָד עִם הַכַּמּוֹת הַמִּתְאִימָה שֶׁל נַחֲלוֹת עַל פִּי מִסְפֵּר הָאֲנָשִׁים שֵׁישׁ בְּשֶׁבֶט. הַשְּׂמוֹת שֶׁל הַשְּׂבָטִים נִכְתְּבוּ עַל פְּתָקִים. וְהַשְּׂמוֹת שֶׁל 12 הַחֲלָקִים שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִכְתְּבוּ גַם הֵם עַל פְּתָקִים אַחֲרֵים. עֲרַבְבוּ אֶת כָּל הַפְּתָקִים יַחַד בְּקַפְסָא. אֲלַעְזָר יִלְבֹּשׁ אֶת הַבְּגָדִים שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל כִּדֵּי שִׁיקְבַּל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. כָּל אֶחָד מֵהַנְּשִׂאִים יִתְיַצֵּב אֶחָד אַחֲרֵי הַשְּׂנִי. קוֹדֵם כָּל אֲלַעְזָר יֹאמֵר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֵיזָה חֶלֶק שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִקְבַּל אוֹתוֹ שֶׁבֶט וְאֵז הַנְּשִׂאִים יָרִים מֵהַתְּבָה שְׁתֵּי פְסוֹת נִיר. וּבִנְסָה, הֵם יִרְיִמוּ אֶת הַפְּתָק עִם הַשֵּׁם שֶׁל הַשְּׂבָט שֶׁלָּהֶם, וְגַם אֶת הַפְּתָק עִם הַחֶלֶק שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁאֲלַעְזָר בְּדִיוֹק הַכְּרִיז. אֲפֹלוּ יוֹתֵר מִכָּה, הַפְּתָק יִדְבַּר וְיֹאמֵר שֶׁהַחֶלֶק הַזֶּה שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שִׁיד לְשֶׁבֶט הַזֶּה. כָּל הַנְּסִים הָאֵלֶּה יַעֲזְרוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַעַת שֶׁהוּא הוּא הַמַּחֲלִיט לְמִי שִׁיכַת כָּל נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הַנַּחֲלוֹת מְחֻלָּקוֹת בְּאֶפְן כְּזֶה שֶׁכָּל מִשְׁפָּחָה שִׁיִּצְאָה מִמִּצְרַיִם תִּקְבַּל חֶלֶק הוֹגֵן שֶׁהִילָדִים שֶׁלָּהֶם יוּכְלוּ לְחַלֵּק.

מִנֵּיית הַלְוִיִּים: כַּעַת מִשָּׁה וְאַלְעָזָר מוֹנִים אֶת הַלְוִיִּים. יֵשׁ 23,000 לְוִיִּים כּוֹלֵל יְלָדִים מִגִּיל חֹדֶשׁ.

(הֵם נִמְנוּ מִגִּיל חֹדֶשׁ בְּגִלָּל שֶׁהֵם לֹא קִבְּלוּ נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקָרָה). אִם נִסְתַּכַּל עַל הַמִּסְפָּרִים, נִרְאֶה שֵׁישׁ בְּכָל הַשְּׂבָטִים פְּחוֹת וְאֵלוּ בְּשֶׁבֶט לְוִי יֵשׁ יוֹתֵר. זֹאת מִכִּיּוֹן שֶׁכַּמְעַט כָּל הַדּוֹר שִׁיִּצְאָ מִמִּצְרַיִם נִפְטָר בְּמִדְבָּר מִלְּבַד כָּלֵב יְהוֹשֻׁעַ, וְהַנְּשִׂים.

בְּנוֹת צֶלְפַחַד: אַחֲרֵי שֶׁלְמַדְנוּ כִּי־צַד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תִּחְלַק, חֲמִשַּׁת הַבְּנוֹת שֶׁל צֶלְפַחַד מִחֲלָה, נוֹעָה חֲגִלָּה מִלְכָּה וְתַרְצָה הִגִּיעוּ לְמִשָּׁה מְאֹד כְּאוֹבוֹת. הֵן אֶהְבוּ מְאֹד אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְרָצוּ גַם הֵן חֶלֶק אֲבָל בִּיּוֹן שֶׁלֹּאֲבָא שְׁלָהֶם לֹא הָיוּ בְּנִים, אִף אֶחָד מֵהַמִּשְׁפָּחָה שֶׁלָּהֶם לֹא יִקְבַּל נַחֲלָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. צֶלְפַחַד נִפְטָר בְּגִלָּל עֲבָרָה אַחֲרָת, לֹא בְּגִלָּל שֶׁהוּא לֹא רָצָה לְהַכְּנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלָכֵן זֶה לֹא הוֹגֵן שֶׁהַמִּשְׁפָּחָה שְׁלוֹ לֹא

תקבל חלק מהארץ. הבנות שלו בקשו שהן גם יקבלו חלק ונחלה בארץ ישראל. משה שכח את ההלכה והיה צריך לעמוד ולבקש מה'.

מחר בעזרת ה' נלמד מה ה' אמר שיש לעשות.

תהלים / יום ט"ו לחדש פרקים ע"ז - ע"ח

פרק ע"ח מדבר אודות הנסים שה' עשה לבני ישראל מזמן יציאת מצרים עד שדוד המלך. בפסוק הראשון המדבר אודות דוד המלך נאמר: **"ויבחר בְּדוֹד עַבְדּוֹ, וַיִּקְחֵהוּ מִמְּכֻלֹּאת צֹאן"** (זהו גם נגון חסידי).

רש"י מסביר כיצד דוד המלך טפל באפן מיחד בצאן: כשדוד המלך טפל בצאן, הוא שם לב שלא כל הכבשים קבלו מאכלים לאכול. הכבשים הגדולות והחזקות היו רצות מהר לתוף המרעה ואוכלות כמה שהן רוצות. הכבשים המבגרות יותר, והכבשים הצעירות יותר היו מגיעות לשדה, אבל לא נותר להם עשב רך לאכילה. העשב שנותר היה קשה מדי עבורן לאכול, ולכן הן נותרו רעבות.

לכן, בנה דוד גדרות כדי לשמר על הצאן, הוא שם את הכבשים החזקות בתוף גדר אחת, את הכבשים הצעירות בגדר נוספת ואת הכבשים המבגרות בגדר נוספת.

כשהם הלכו למרעה חדש, דוד המלך קדם כל שחרר את הצאן הצעירות. הן רצו לשדה ואכלו את העשב הרך ביותר שהיה קל לשנים שלהם לנגס בו. ואז דוד המלך שחרר את הצאן המבגרות ביותר, עדין נותר עוד הרבה עשב רך בעבורן והן אכלו ממנו עד ששבעו. לבסוף, דוד המלך שחרר את הכבשים החזקות לתוף השדה ולמרות שרוב העשב שנותר היה עשב קשה הן אכלו אותו ללא בעיות.

ה' ראה כיצד דוד המלך נזהר לטפל בכל כבשה וכבשה בדרך שלה היא זקוקה. וידע שממשהו שמטפל כן אפילו בכבשים הצעירות ידאג באפן כזה לכל יהודי ויהודי. זו הסבה שה' בחר את דוד להיות מלך היהודים.

משה רבנו גם הוא היה רועה צאן שדאג לכל אחת מהכבשים ודאג לכל יהודי במסירות רבה לאורך השנים שבהם הנהיג את היהודים.

ה' מודא שכל נשיא שמנהיג את היהודים ידאג לכל אחד מהם! הרבי, הנשיא שלנו גם הוא דואג לכל יהודי ומודא שלכל אחד מאתנו יהיה את כל מה שצריך.

(הנה קשור לסרט "רגישות" בשפה האנגלית, המדגיש נקודה זו אצל הרבי

(<http://chabad.org/929769>)

תניא / אגרת התשובה פרק ד' (ט"ו תמוז שנה פשוטה)

עלינו להבין עוד אודות נשמת היהודי כדי להבין מה קורה בפאשר עושים תשובה.

כפי שאמרנו, הנשמה של היהודי שונה משל מלאך כיון שיש לנו חיות מאד חזקה מה' ומשם הויה הנמצא בתוף נשמת כל יהודי.

מה המשמעות של האותיות האלו?

ארבעת האותיות של שם ה' הן עשר הספירות שבהם השתמש ה' כדי לברא את העולם.

ה' ברא שני סוגים של עולמות. עולמות נסתרים שהם מאד רוחניים ואי אפשר לראותם (כמו העולם שבתוף הים- ישנם דגים, צמחים ואפילו נהרות והרים בתוף הים אבל איננו יכולים לראות אותם) ועולמות שאנו יכולים לראות (כמו היבשה, עם חיות והרים שאנו יכולים לראות)

שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הָרָאוּנוֹת שֶׁל שֵׁם ה' בְּרָאוּ אֶת הָעוֹלָמוֹת הַנִּסְתָּרִים, וְשֵׁתֵי הָאוֹתִיּוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת בְּרָאוּ אֶת הָעוֹלָמוֹת שְׁאֵנוּ יְכוּלִים לִרְאוֹת.

הַיּוֹם יוֹם / ט"ו תמוז

הַרְבֵּי הַרְש"ב כָּתַב בַּמָּאָמָה, שְׁלִפְעָמִים רוֹחֲנִיּוֹת יְכוּלָה לְהַשְׁבִּיעַ אוֹתָנוּ. אָנוּ יְכוּלִים לְהִנּוֹת מֵהַרוֹחֲנִיּוֹת בַּמִּדָּה רַבָּה כֹּךְ שֶׁזֶה יְהִי טוֹב יוֹתֵר מְאוּכָל!

ר' נַחוּם מְטִשְׁעֵרְנוֹבִיל אֶהָב מְאֹד לְעֵנוֹת אֱמֻן יְהִי שְׁמִיא רַבָּה (בְּקַדִּישׁ) שֶׁהוּא נִהְיָ שְׁמֵן מְרֵב הַתְּעַנּוּג. פְּעַם הִגִּיעַ חֲסִיד לְבֵית הַרְבֵּנִית אַחֲרֵי הַתּוֹעֲדוֹת עִם הַרְבֵּי שֶׁהִסְתִּימָה בְּשַׁעַה מְאֹד מְאֻחָרָת. כְּאִשֶּׁר הַרְבֵּנִית שְׁאַלָה אוֹתוֹ אִם הוּא רוֹצֵה לֶאֱכֹל מִשָּׁהוּ, עָנָה הַחֲסִיד שְׁאִינְנוּ רָעַב. הַרְבֵּנִית הִגִּיבָה: זֶה לֹא מִפְתִּיעַ, הַתּוֹעֲדוֹת מְשֻׁבְּעָה.

סֵפֶר הַמִּצְוֹת / מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׁנִי"ה

הַיּוֹם בְּסֵפֶר הַמִּצְוֹת לומְדִים אֶת אוֹתָהּ מִצְוָה שְׁלִמְדָנוּ בַּיָּמִים הָאֲחֵרוֹנִים, **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׁנִי"ה**, לְאָדָם אֲסוּר לְהִתְנַהֵג כְּאִלוֹ הוּא נְשׁוּי לְאִשָּׁה לְלֹא שְׁקַדֵּשׁ אוֹתָהּ בְּקַדוּשֵׁין עַל פִּי תוֹרָה.

רְמַב"ם / הַלְכוֹת אִישׁוֹת פְּרָקִים י"א, י"ב, י"ג

בְּרַמְבַּ"ם הַיּוֹם לומְדִים עַל דְּבָרִים שְׁבַעַל צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת לְאִשְׁתּוֹ. הַלְכָה אַחַת הִיא שְׁעָלֵיו לְקַנּוּת לֵה בְּגָדִים חֲדָשִׁים מְדֵי שָׁנָה.

לומְדִים גַּם עַל מַעֲבָרִים. אַחַת הַהַלְכוֹת הִיא שְׁאִם הַבַּעַל אוֹמֵר שֶׁהַשְּׂכָנִים אֵינָם אֲנָשִׁים טוֹבִים, הוּא יְכוּל לְדַרֵּשׁ מֵאִשְׁתּוֹ לְעַבֵּר דִּירָה מִשָּׁם אֶפְלוֹ אִם הִיא אֵינָהּ מְעַנֶּינָתוֹ. וְכֵן הוּא הַדְּבָר גַּם הַפּוּדָ- אִם הִיא חוֹשֶׁבֶת שֶׁהַשְּׂכָנִים אֵינָם אֲנָשִׁים טוֹבִים, הִיא יְכוּלָה לְדַרֵּשׁ שֶׁשְׂנִיָּהֶם יַעֲבִרוּ מִשָּׁם.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / אֶהָבֵת יִשְׂרָאֵל

הִנֵּה סְפוּר עַל אֶהָבֵת יִשְׂרָאֵל שֶׁהַרְבֵּי סֵפֶר פְּעַם בְּהַתּוֹעֲדוֹת:

פְּעַם בְּשֶׁהַרְבֵּי הַרְש"ב הִזָּה קָטוֹן, הוּא שָׁחַק מִשָּׁחַק יָחַד עִם אַחִיו הַגְּדוֹל הַרְז"א (ר' זְלַמֵּן אֶהָרוֹן). הַרְבֵּי הַרְש"ב הָעֵמִיד פָּנִים שֶׁהוּא חֲסִיד שְׁמִיגִיעַ לִיְחִידוֹת.

"רְבִי" הוּא אָמַר, "אֲנִי צְרִיךְ תְּקוּן, מַה עָלַי לַעֲשׂוֹת?"

"עַל מַה אַתָּה צְרִיךְ תְּקוּן?" שָׁאל הַרְז"א שֶׁהֲצִיג אֶת תְּפִקִּיד הַרְבֵּי.

"פְּצַחְתִּי אֲגוֹזִים בְּשַׁבָּת" עָנָה הַרְבֵּי הַרְש"ב " וְרַק אַחַר כֵּךְ נוֹדַע לִי שֶׁהָאֲדָמוֹר הַזֶּקֶן אוֹסֵר זֹאת בְּשַׁבָּת".

הַרְז"א אָמַר לוֹ "הַתְּקוּן שֶׁלָּךְ הוּא לְהִזְהַר וּלְהִתְפַּלֵּל וְלוֹמַר בְּרָכוֹת רַק מִתּוֹךְ הַסְדּוּר וְלֹא בְּעַל פֶּה". אֲבָל הַרְבֵּי הַרְש"ב לֹא קִבַּל אֶת "הַתְּקוּן" הַזֶּה.

כְּשֶׁאָמַר, הַרְבֵּנִית רִבְקָה, שְׁאַלָה מִדּוּעַ, הַרְבֵּי הַרְש"ב עָנָה שֶׁזֶה לֹא יוֹעִיל בְּגַלְל שְׁאֲחִיו אֵינְנוּ רַבִּי. כְּשֶׁרְבִי עוֹזֵר לַיהוּדִי, הוּא נֶאֱנַח לְפָנָיו שֶׁהוּא עוֹנָה. בְּגַלְל שֶׁזֶה מִפְרִיעַ גַּם לוֹ! הִיּוֹת וְהַרְז"א לֹא נֶאֱנַח, הַעֲצָה שְׁלוֹ גַּם הִיא לֹא תוֹעִיל.

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / מְשִׁיחַ, הַמְּנַהֵיג שְׁלָנוּ!

מְקַדֵּשׁ לְעֵלוּי גִשְׁמַת סְבַתְנֵנו הָאֱהוּבָה מְרִים צִימְעֵל בֵּת הַרְבּ יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיזְמֵן

הַנְּבִיא יְחֻזְקָאֵל הַזְּהִיר אֶת מְנַהֵיגֵי הַיְהוּדִים שֶׁה' לֹא אוֹהֵב אֶת הַתְּנַהֲגוּתָם. בְּמָקוֹם לְדַאֵג לְעַם יִשְׂרָאֵל הֵם הִשְׁתַּמְּשׁוּ בְּכַח שְׁלֵהֶם לְכַבּוֹד וְכֶסֶף. ה' לֹא יֵאָפֵשֶׁר "לְמְנַהֲיָגִים" כְּאֵלוֹ לְהִשְׁאֵר בְּתַפְקִידָם. בְּזִמְן הַגְּאוּלָּה, ה' יִשְׁלַח לְצֵאֵן (בְּנֵי יִשְׂרָאֵל) רוּעָה אֲמֵתִי (מְשִׁיחַ) שְׂיִדְאֵג לָהֶם כְּרֵאוּי. הַנְּבִיא מְמַשִּׁיךְ וְאוֹמֵר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַבְּטָחַת ה':

וְאֲנִי ה' אֱהִיָּה לָהֶם לְאֱלֹהִים וְעַבְדֵי דָוִד נְשִׂיא בְּתוֹכְכֶם אֲנִי ה' דְּבַרְתִּי

וְאֲנִי ה' אֱהִיָּה לָהֶם לְאֱלֹהִים - וְאֶצִּיל אוֹתָם

וְעַבְדֵי דָוִד נְשִׂיא בְּתוֹכְכֶם - וּמְשִׁיחַ, שֶׁהוּא מְצַאֲצְאֵי דָוִד יִהְיֶה הַנְּשִׂיא

אֲנִי ה' דְּבַרְתִּי - אֲנִי ה' אוֹמֵר זֹאת, וְכֵן בְּטוֹחַ יִהְיֶה.

(יְחֻזְקָאֵל ל"ד, כ"ד)